

Nr 237.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 4 i förordningen om provianteringsfrilager den 15 november 1912; given Stockholms slott den 3 juli 1914.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen *dels* antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av § 4 i förordningen om provianteringsfrilager den 15 november 1912 *dels ock* förklara, att denna förordning skall träda i kraft den dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av § 4 i förordningen om provianteringsfrilager den 15 november 1912.

Härigenom förordnas, att § 4 i förordningen om provianteringsfrilager den 15 november 1912 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Från provianteringsfrilager må gods, fördelat i större eller mindre partier, för proviantering eller utrustning utlämnas till fartyg under villkor,

att fartygets dräktighet icke understiger det tontal, som av Konungen i sådant avseende bestämts vid meddelandet för staden av tillstånd till åtnjutande av provianteringsfrilagersrätt, samt

att fartyget utklarerat till utrikes ort, vare sig direkt eller via en eller flera andra svenska hamnar, eller ock befinner sig på resa mellan utrikes orter; ankommande dock på Konungens prövning vid nämnda tillstånds meddelande, huruvida rätt att från provianteringsfrilager intaga gods jämväl må tillkomma fartyg, vilket inkommit från utrikes ort med destination till annan svensk hamn, ävensom med vederbörligt svenskt mätbrev försett däckat fiskefartyg, vilket skall avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

---

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 juli
1914.*

Närvarande:

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Vennersten anförde härefter:

Enligt § 4 i förordningen om provianteringsfrilager den 15 november 1912 gäller såsom villkor för utlämnande till fartyg av gods från provianteringsfrilager, bland annat, att fartyget antingen utklarerat direkt till utrikes ort eller befinner sig på resa mellan utrikes orter.

I en till Kungl. Maj:t ingiven skrift har Skånes handels-, industri- och sjöfartskammare gjort framställning om sådan ändring av ifrågasvarande paragraf i provianteringsfrilagersförordningen, att jämväl fartyg, som från svensk hamn utklarerat till utrikes ort via en eller flera andra svenska hamnar, skulle kunna från provianteringsfrilager i förstnämnda svenska hamn utrustas, och har handelskammaren till stöd för sin framställning anført huvudsakligen följande:

De i berörda avseende nu gällande bestämmelserna i ämnet syntes handelskammaren synnerligen olämpliga ur den synpunkten, att de icke oväsentligt komme att minska möjligheterna till konkurrens med utländska hamnar beträffande fartygsproviantering. Handelskammaren tillåte sig sålunda framhålla, att exempelvis ångare, som ginge i regelbunden fart mellan Hamburg å ena sidan och ett större antal svenska hamnar å den andra — och dessa ångare vore icke så få — ej ägde rätt att proviantera förr än i den sista svenska hamn de anlöpte. Därest nu denna hamn icke hade provianteringsfrilagersrätt, vore det enligt de nuvarande bestämmelserna icke tillåtet för fartyget att proviantera i föregående svenska hamn med sådan rätt, även om fartyget från denna hamn utklarerat till utrikes ort. Under sådana förhållanden bleve det en naturlig följd, att provianteringen komme att äga rum å utländsk ort, i berörda fall i Hamburg, som genom sina resurser i allmänhet och sin stora omsättning dessutom givetvis hade de största förutsättningar att kunna upptaga konkurrensen uti ifrågakvarande hänseende.

På grund av nådig remiss hava kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt avgivit utlåtande i ärendet och därvid anført:

Någon betänklighet att vidtaga den av handelskammaren nu ifrågasatta förändringen i förordningen vad anginge utklarerings via annan tullplats, syntes så mycket mindre föreligga, som jämlikt bestämmelse i § 12 av kungörelsen med vissa föreskrifter angående rättighet att hålla provianteringsfrilager den 15 november 1912 från provianteringsfrilager uttagna varor skulle utföras under enahanda kontroller, som i tullstadgan funnes föreskrivna beträffande export av nederlags- och transitgods, vilka senare slag av gods finge i fartyg medföras, även om fartyget under resan sedermera anlöpte en eller flera svenska tullplatser.

Då emellertid enligt den av Kungl. Maj:t genom nådig kungörelse den 2 december 1910 vidtagna ändring i § 41 tullstadgan fartyg, vilket till återutförelse såsom skeppsprovion eller skeppsförnödenheter inlastat nederlagsgods, numera finge under vissa angivna villkor anlöpa jämväl sådan hamn, där tullbevakning icke funnes anställd, syntes det vara billigt, att härmed jämnställdes det analoga fall, då fartyg inlastat provianteringsfrilagersgods, och att på grund härav den ifrågasatta ändringen erhöles sådan räckvidd som handelskammaren begärt, eller att fartyget finge efter utklarerings anlöpa icke blott tullplats utan även, under de i sistnämnda författningsrum angivna villkor, sådan hamn, där tullbevakning icke funnes anställd.

På grund av vad sålunda blivit anført hemställde ämbetsverken, att ifrågakvarande villkor för utlämnande till fartyg av gods från provianteringsfrilager måtte erhålla följande förändrade formulering:

»att fartyget utklarerat till utrikes ort, vare sig direkt eller via en eller flera andra svenska hamnar, eller ock befinner sig på resa mellan utrikes orter».

Tillika framlade ämbetsverken förslag till ändrad lydelse av § 41 tullstadgan.

Departements-
chefen.

Sedan departementschefen härefter förklarar sig förorda, att den ifrågasatta ändringen i förordningen om provianteringsfrilager vidtoges samt finge träda i kraft å tid, som av Kungl. Maj:t bestämdes, uppläste departementschefen ett i enlighet med kommerskollegii och generaltullstyrelsens hemställan upprättat förslag till förordning om ändrad lydelse

av § 4 i förordningen om provianteringsfrilager den 15 november 1912 och hemställde, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen *dels* antaga samma förslag *dels ock* förklara, att nämnda förordning skulle träda i kraft den dag, som av Kungl. Maj:t bestämdes.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till Riksdagen avlåtas av den lydelse, bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Einar Hennings.